

[Hans Hansen (Baagø).]

det skønnes nødvendigt, udstrækkes over et længere åremål end først antaget, lad det eventuelt blive udført etapevis, men fremfor alt, lad os få lov at mærke, at der arbejdes med sagen, og at løsningen kommer.

Heilesen: Hvis man foretager en undersøgelse af det sociale lovgivningsarbejde, der i en lang årrække er blevet gennemført i vort land under de skiftende regeringer, er der to forhold, man straks konstaterer: for det første har der været et stadigt stigende behov for offentlig forsorg på alle områder. Det gælder børneforsorg, sygehusvæsen, boligbyggeri og meget andet, og for det andet har man søgt gennem lovgivningen at imødegå dette behov uden at undersøge årsagerne til dets stigning. Med andre ord, man har søgt at gennemføre en lovgivning, der kan lindre og afhjælpe de brist, vor forfejlede samfundsordning måtte have, medens man undlader at gribe forebyggende ind overfor de forhold, som mest iøjnefaldende er årsag til så mange ulykker og dermed til en meget stor del af stigningen af behovet for social forsorg.

Den danske afholdsbevægelse har gang på gang peget på vort folks stigende alkoholforbrug som en af årsagerne til det stigende behov for samfundets hjælp, men her er det, som om lovgiverne sætter kikkerten for det blinde øje.

Der lyder også af og til røster om, at alkoholforbruget nu ikke er så afskrækkende. Jeg vil i denne forbindelse gerne nævne et par tal fra den officielle meddelelse fra departementet for told- og forbrugsafgifter for indeværende år: tillægsafgiften på spiritus androg i april måned 12 881 000 kr., medens tillægsafgiften i oktober måned androg 14 411 000 kr. Det er en stigning, man ikke sådan helt kan se bort fra. Ølskatten var i april måned 9 168 000 kr. og i oktober 10 306 000 kr.

Dette forekommer mig at være uomstødelige beviser ikke blot for en i disse for vort land så vanskelige tider uforsvarlig pengeanvendelse, men også for min her fremsatte udtalelse om årsagerne til det stigende behov for social forsorg.

Når jeg fremsætter disse betragtninger her ved finanslovsforlagets behandling, er det, fordi det er min overbevisning, at rigsdagen ikke vedblivende kan skyde det livsvigtige spørgsmål om drikkeriets bekæmpelse og ædruelighedens fremme i vort folk fra sig. I mere end to menneskealdre har afholdsbevægelsen udrettet et velsignelsesrigt, samfundsnyttigt arbejde i kam-

pen mod en stærk alkoholkapital. Ædruelighedsarbejdet nyder anerkendelse og sympati i mange kredse, men det alene kan ikke løse sociale problemer. Det, der må være fundamentet i alt socialt lovgivningsarbejde, er kendskabet til årsagerne til den nød og de vanskeligheder, der skal bekæmpes. Har man et sådant kendskab til årsagerne, er der mulighed for at forebygge den skade, som samfundet nu har så stort besvær med at helbrede.

Når jeg i denne forbindelse taler om helbredelsesbestræbelser, finder jeg det på sin plads at nævne det store uegennyttige arbejde, afholdsbevægelsen lige siden 1896 har udført for at helbrede alkoholskadede mennesker, et arbejde, denne bevægelse indtil det sidste par år nærmest har været alene om. Efter fremkomsten af hjælpemidlet antabus indledtes forskelligt nyt hjælpearbejde blandt alkoholisterne, af hvilke der ifølge sagkyndiges udtalelser findes 20 000 alene i København. Afholdsbevægelsen satte straks en rådgivning for alkoholskadede mennesker og deres pårørende i gang; først i provinsen, i Kolding, Vejle, Holstebro og Aalborg, og nu i hovedstaden, hvor man den 15. november åbnede en sådan institution, der ved hjælp af en fast læge, en socialrådgiver og afholdsbevægelsens egne medlemmer vederlagsfrit yder råd og bistand. Jeg takker den afgæede indenrigsminister, det ærede medlem hr. Smørum, for det tilskud, han bevilgede til den omtalte rådgivningsvirksomhed, og udtaler samtidig håbet om, at den nuværende højtærede indenrigsminister vil finde det muligt at yde en ny og større bevilgning til den omtalte rådgivningsinstitution, der ellers ret snart må indstille en virksomhed, som samfundet ikke kan forsvare at lade ophøre.

Til belysning af forholdet mellem alkoholnydelsen og behovet for social forsorg må der fremskaffes en pålidelig samlet statistik over alkoholens virkninger. Den statistik på dette område, som forefindes, er meget ringe, sammenlignet med den statistik, der findes i andre nordiske lande, og den giver ikke offentligheden det sande billede af virkeligheden. Alkoholmisbruget må bekæmpes gennem og ved overholdelse af den bestående lovgivning på dette område, men dette kan kun ske ved hjælp af en omfattende årlig statistik. Jeg har for to år siden fra denne talerstol fremdraget det samme forhold overfor daværende indenrigsminister Smørum, men der er intet sket til forbedring af alkoholstatistikken, udover at jeg har hørt, at den